

Sygn. akt V AGa 23/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Rączka – Sekścińska (spr.)
Sędziowie:	SA Hanna Rucińska SA Mariusz Wicki

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2020 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa I. F.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego wG.

z dnia 19 listopada 2019r., sygn. akt IX GC 99/19

I oddala apelację;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Hanna Rucińska Barbara Rączka - Sekścińska Mariusz Wicki

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V AGa 23/20

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w G. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o ustalenia i rozważania zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Apelację od wskazanego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie:

- art. 217 § 2 k.p.c. przez pominięcie dowodu z zeznań świadka J. G. z powodu prekluzji mimo, że możliwość powołania tego dowodu pojawiła się na etapie przesłuchania strony pozwanej;

- art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez uznanie, że dowód z przesłuchania świadka J. G. nie dotyczy faktów mających istotne znaczenie dla sprawy;

- art. 227 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c. polegające na pominięciu wszechstronnego ustalenia i wyjaśnienia istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych, błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez przyjęcie, że powód działając jako profesjonalista w sposób nierzetelny i lekkomyślny zaufał pełnomocnikowi pozwanego i bez czytania treści pełnomocnictwa podpisał je, bezpodstawne przyjęcie za udowodnione faktu, że powód podał pełnomocnikowi pozwanego adres swojego miejsca zamieszkania, nr pesel, dane mailowe księgowej firmy, opatrzył dokument pełnomocnictwa pieczętą firmową mimo, że fakty te nie zostały potwierdzone przez powoda, innymi dowodami nie wykazane, a wniosek w postaci dokumentacji zgromadzonej u dotychczasowego usługodawcy potwierdzający, iż dane te zaczerpnął pełnomocnik pozwanego bez zgody i wiedzy powoda z ww. dokumentacji został przez Sąd oddalony jako spóźniony;

- naruszenie art. 86 § 1 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż oświadczenie złożone przez powoda pełnomocnikowi pozwanego nie zostało złożone pod wpływem błędu co do treści czynności prawnej, a błąd ten nie został wywołany przez pozwanego podstępnie.

W oparciu o powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

W ocenie Sądu Apelacyjnego apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie. Prawidłowo Sąd I instancji ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie, a ustalenia te Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne czyniąc je podstawą swojego rozstrzygnięcia, zatem nie zachodzi potrzeba ich ponownego przytaczania. Również dokonana przez Sąd Okręgowy ocena prawna jako zgodna z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego w pełni zasługiwała na aprobatę.

Nie zasługiwały na podzielenie zarzuty naruszenia prawa procesowego, wskazywanych w apelacji art. 233 k.p.c., art. 227 k.p.c. i art. 217 k.p.c.

W myśl art. 162 k.p.c. zd. 1 w brzmieniu sprzed dnia 7 listopada 2019 r. strony mogą w toku posiedzenia (...) zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu.

Zatem warunkiem skutecznego zgłoszenia zastrzeżenia do protokołu jest wskazanie jakim przepisom uchybił Sąd I instancji podejmując kwestionowaną decyzję procesową. W przedmiotowej sprawie zastrzeżenia zgłoszone do protokołu rozprawy przez pełnomocnika powoda takiego wymogu nie spełniały. Pełnomocnik powoda bowiem wskazywał, że kwestie które miały być przedmiotem dowodu miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie zostały natomiast powołane żadne przepisy procesowe, jakie wg. strony powodowej Sąd Okręgowy naruszył oddalając zgłoszone wnioski dowodowe.

Niezależnie od powyższej argumentacji należy wskazać, że w ocenie Sądu Apelacyjnego wnioski dowodowe powoda złożone na ostatniej rozprawie zostały zasadnie oddalone przez Sąd I instancji.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że wniosek o zwrócenie się do (...) o informacje jakimi dokumentami dysponował reprezentant strony pozwanej przed zawarciem umowy z firmą pozwanego mógł być zgłoszony w pozwie, bowiem okoliczność ta niewątpliwie znana była powodowi w dacie wnoszenia pozwu. Słusznie też wskazał Sąd I instancji, że wniosek ten został złożony na ostatniej rozprawie po przesłuchaniu powoda i jego przeprowadzenie wymagałoby odroczenia rozprawy. Zatem należy uznać go za spóźniony. Również wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań

świadka J. G. był spóźniony bowiem został złożony na ostatniej rozprawie, a powód nie uprawdopodobnił, że wiedzę o tym świadku podjął dopiero na krótko przed ostatnią rozprawą. Przede wszystkim jednakże należy wskazać za Sądem I instancji, że dowód ten nie miał znaczenia dla rozpoznania przedmiotowej sprawy. Podstawą faktyczną wniesionego powództwa były bowiem okoliczności związane z zawarciem umowy przez powoda przy udziale P. W.. Okoliczność, że inna osoba zawierając umowę z pozwanym również uważała się za pokrzywdzoną działaniem pracownika pozwanego jest irrelevantna dla oceny niniejszego stanu faktycznego.

Zarzucając zaś naruszenie art. 233 k.p.c. apelujący winien był wykazać, że dokonana przez Sąd Okręgowy ocena dowodów była sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego, logiki i prawidłowego kojarzenia faktów. Powód zaś poza własnymi twierdzeniami, że nie przekazał pracownikowi pozwanego swoich danych nie zaoferował żadnych obiektywnych dowodów na potwierdzenie tezy, że P. W. dane te uzyskał z innych, niezależnych od powoda źródeł. W sytuacji zaś jaka miała miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy skoro pracownik pozwanego dysponował danymi osobowymi powoda, a nie zostało wykazane, że wszedł w ich posiadanie bezprawnie, logicznym jest wniosek, że zostały mu one udostępnione przez powoda. Przeciwnie twierdzenia apelacji stanowią zatem jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego i nie zasługują na podzielenie. Podobnie należy oceniać fakt opatrzenia pieczęcią firmową powoda dokumentu pełnomocnictwa. Dodać jedynie należy, że pieczęć ta z pewnością nie znajdowała się poza siedzibą firmy powoda, zatem nielogicznym jest, aby P. W. miał do niej dostęp bez akceptacji powoda.

Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie, iż Sąd I instancji nie naruszył przepisów prawa materialnego, wskazywanego w apelacji art. 86 § 1 k.c. Nie zostały bowiem wykazane przesłanki z tego przepisu do uznania, że powód zawierając umowę z pozwanym działał pod wpływem błędu i to wywołanego podstępnie przez pracownika pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację powoda oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. § 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Hanna Rucińska Barbara Rączka-Sekścińska Mariusz Wicki

Na oryginale właściwe podpisy